

## POSTANOWIENIE

Dnia 2 marca 2006 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosława Wysocka

w sprawie ze skargi pozwanego

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku

Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 lipca 2005 r.,

w sprawie z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej [...]

przeciwko H. M.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 2 marca 2006 r.,

**odrzuca skargę**

Uzasadnienie

Pozwany H. M. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 5 lipca 2005 r.

Badając w pierwszej kolejności dopuszczalność skargi Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W art. 424<sup>5</sup> k.p.c. określone zostały wymagania, którym powinna odpowiadać skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, przy czym w § 2 wskazano wymagania formalne przewidziane dla skargi jako pisma procesowego, a w § 1 wymienione zostały wymagania istotne (inaczej: konstrukcyjne lub kreatywne) skargi. Braki w zakresie tych ostatnich wymagań nie podlegają procedurze naprawczej, a ich stwierdzenie prowadzi do odrzucenia skargi przez Sąd Najwyższy (art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.).

Każde z wymagań zawartych w art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c. ma charakter niezależny, każdy z elementów stanowiących spełnienie danego wymagania powinien być w skardze wyodrębniony i przedstawiony zgodnie z wymaganiami przepisu.

Odrębnymi wymaganiami istotnymi skargi są przytoczenie podstaw skargi i ich uzasadnienie (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 2 k.p.c.) oraz wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżone orzeczenie jest niezgodne (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 3 k.p.c.).

W skardze zawarte zostało sformułowanie: „Zaskarżonemu orzeczeniu zarzucam niezgodność z art. 88 § 1 i 2 w związku z art. 84 § 1 i 2 Kodeksu Cywilnego przez przyjęcie, że pozwany nie złożył skutecznie oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych poręczenia i nie dotrzymał ustawowego terminu”. Niezależnie od tego, czy intencją skarżącego było spełnienie wymagania przewidzianego w punkcie 2. art. 424<sup>5</sup> § 1 k.p.c., czy też w punkcie 3. tego przepisu, jest niewątpliwe, że jedno z nich nie zostało spełnione. Wskazane wymagania nie są tożsame i mające je spełniać elementy skargi nie mogą być ujęte łącznie, lecz powinny być odrębnie sformułowane i uzasadnione.

Stosownie do art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., skarga powinna zawierać uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący oświadczy, że szkoda już wystąpiła, wskazując jej rodzaj i rozmiar, i twierdzenie to uprawdopodobni. W każdym razie, w chwili wnoszenia skargi szkoda musi już

istnieć, nie wystarcza samo zagrożenie jej wystąpienia (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., IIICNP 4/05, z 27 października 2005 r., VCNP 28/05 i z dnia 11 stycznia 2006 r., IICNP 13/05, dotychczas niepublikowane). Konfrontacja tych wymagań z treścią skargi, w której podano, że „utrzymanie w mocy zaskarżonego orzeczenia niewątpliwie wyrządzi szkodę pozwanemu” wyraźnie wskazuje, że także wymaganie istotne skargi, przewidziane w art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 4 k.p.c., nie zostało spełnione.

Wreszcie, zawarte w skardze stwierdzenie: „pozwany z uwagi na wartość przedmiotu sporu wykorzystał wszystkie możliwe środki odwoławcze, skarga kasacyjna była niedopuszczalna”, nie czyni zadość wymaganiu wykazania, że wzruszenie zaskarżonego orzeczenia w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (art. 424<sup>5</sup> § 1 pkt 5 k.p.c.). Skarżącego obciąża bowiem obowiązek przedstawienia analizy prawnej przepisów dotyczących środków zaskarżenia, a więc powinien wykazać – powołując odpowiednie przepisy - że od zaskarżonego orzeczenia nie przysługiwała skarga kasacyjna, ani nie zachodziły podstawy wznowienia postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 sierpnia 2005r., ICNP 5/05, OSNC 2005/1/17).

Brak w zakresie każdego z wymienionych wymagań istotnych z osobna, stanowi podstawę odrzucenia skargi, o czym Sąd Najwyższy orzekł stosownie do art. 424<sup>8</sup> § 1 k.p.c.

W tej sytuacji już tylko na marginesie należy dodać, że zawarty w skardze, obok wniosku o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, wniosek „o uchylenie zaskarżonego orzeczenia, uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w G. (...) i oddalenie powództwa” świadczy o niezrozumieniu przez skarżącego istoty i funkcji wniesionej przezeń skargi.

Jej celem jest umożliwienie stronie poszkodowanej w wyniku prawomocnego orzeczenia niezgodnego z prawem uzyskania we właściwym postępowaniu stwierdzenia tej niezgodności, które dopiero otwiera drogę do dochodzenia od Skarbu Państwa naprawienia poniesionej w ten sposób szkody (art. 417<sup>1</sup> § 2 k.c.). W postępowaniu o stwierdzenie niezgodności orzeczenia z prawem, nawet w wypadku uwzględnienia skargi, Sąd Najwyższy nie może orzeczenia zmienić, ani go uchylić.

db